

Hotărârea nr. 1136 din 30/08/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de câmpuri electromagnetice

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 769 din 11/09/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Obiectivul și domeniul de aplicare

Art. 1. - Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor, generate sau care pot fi generate de expunerea la câmpuri electromagnetice de la 0 Hz la 300 GHz, în timpul lucrului.

Art. 2. - (1) Prezenta hotărâre se referă la riscurile pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor datorate efectelor recunoscute ca nocive pe termen scurt asupra corpului uman, provocate de circulația curenților induși și de absorbția de energie, precum și de curenții de contact.

(2) Prezenta hotărâre nu vizează posibilele efecte pe termen lung.

(3) Prezenta hotărâre nu vizează riscurile care decurg din contactul cu conductori sub tensiune.

Art. 3. - Prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 se aplică în totalitate întregului domeniu prevăzut la art. 1, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau mai specifice din prezenta hotărâre.

Art. 4. - În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) câmpuri electromagnetice - câmpuri magnetice statice și câmpuri electrice, magnetice și electromagnetice care variază în timp cu frecvențe până la 300 GHz;

b) valori limită de expunere - limitele de expunere la câmpuri electromagnetice care se bazează direct pe efectele cunoscute asupra sănătății și pe considerații biologice; respectarea acestor limite asigură protecția lucrătorilor expuși la câmpuri electromagnetice împotriva oricărui efect nociv cunoscut asupra sănătății;

c) valori de declanșare a acțiunii - nivelul parametrilor direct măsurabili, exprimați în termeni de intensitate a câmpului electric (E), de intensitate a câmpului magnetic (H), de inducție magnetică (B) și de densitate a puterii (S), începând de la care trebuie să fie luate una sau mai multe măsuri prevăzute în prezenta hotărâre; respectarea valorilor de declanșare a acțiunii asigură respectarea valorilor limită de expunere relevante.

SECȚIUNEA a 2-a Valorile limită de expunere și valorile de declanșare a acțiunii

Art. 5. - Valorile limită de expunere și valorile de declanșare a acțiunii pentru câmpurile electromagnetice sunt prevăzute în tabelele nr. 1 și 2 din anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 6. - (1) Pentru evaluarea, măsurarea și/sau calculul expunerii lucrătorilor la câmpuri electromagnetice se poate recurge la standardele naționale în domeniu.

(2) Se poate recurge la standardele prevăzute la alin. (1) până la data publicării standardelor naționale adaptate standardelor europene armonizate care acoperă întreaga serie de evaluări, măsurări și calcule, stabilite de Comitetul European pentru Standardizare în Electrotehnică (CENELEC).

CAPITOLUL II

Obligațiile angajatorului

SECȚIUNEA 1

Determinarea expunerii și evaluarea riscurilor

Art. 7. - (1) În îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (4) și la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 319/2006, angajatorul trebuie să evalueze și, dacă este necesar, să măsoare și/sau să calculeze nivelurile câmpurilor electromagnetice la care sunt expuși lucrătorii.

(2) Evaluarea, măsurarea și calcularea nivelurilor câmpurilor electromagnetice la care sunt expuși lucrătorii se pot efectua în conformitate cu standardele prevăzute la art. 6 alin. (1) și, după caz, luându-se în considerare nivelurile de emisie indicate de producătorii echipamentelor, atunci când acestea sunt reglementate de legislația națională, până la data publicării standardelor naționale adaptate standardelor europene armonizate ale CENELEC care acoperă întreaga serie de evaluări, măsurări și calcule.

Art. 8. - Pe baza evaluării nivelurilor câmpurilor electromagnetice, efectuată în conformitate cu art. 7, atunci când sunt depășite valorile de declanșare a acțiunii prevăzute la art. 5, angajatorul evaluează și, dacă este necesar, calculează dacă sunt depășite valorile limită de expunere.

Art. 9. - Evaluarea, măsurarea și/sau calculele prevăzute la art. 7 și 8 nu este absolut necesar să fie efectuate în locuri de muncă cu acces public, cu condiția ca o evaluare să fi fost deja efectuată în conformitate cu prevederile Normelor de reglementare a nivelurilor de referință admisibile de expunere a populației generale la câmpuri electromagnetice cu frecvențele de la 0 Hz la 300 GHz, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 1.007/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 decembrie 2002, și ca restricțiile menționate în aceste norme să fie respectate în cazul lucrătorilor și riscurile pentru securitate să fie excluse.

Art. 10. - Evaluarea, măsurarea și/sau calculele prevăzute la art. 7 și 8 trebuie să fie programate și efectuate de către servicii sau persoane competente, la intervale adecvate, luându-se în considerare, în special, prevederile art. 8, 9 și 18 din Legea nr. 319/2006.

Art. 11. - Datele rezultate din evaluarea, măsurarea și/sau calculul nivelului de expunere trebuie să se păstreze într-o formă care să permită consultarea lor ulterioară.

Art. 12. - În conformitate cu art. 7 alin. (4) din Legea nr. 319/2006, la evaluarea riscurilor angajatorul trebuie să acorde o atenție deosebită următoarelor elemente:

- a) nivelului, spectrului de frecvență, duratei și tipului expunerii;
- b) valorilor limită de expunere și valorilor de declanșare a acțiunii, prevăzute la art. 5;
- c) efectelor asupra stării de sănătate și securității lucrătorilor care aparțin unor grupuri sensibile la riscuri specifice;
- d) efectelor indirecte, cum ar fi: interferențele cu echipamente și dispozitive medicale electronice, inclusiv stimulative cardiace și alte dispozitive implantate, riscul de proiectare a obiectelor feromagnetice în câmpuri magnetice statice având o inducție magnetică mai mare de 3 mT, amorsarea dispozitivelor electroexplosive detonatoare, incendiile și exploziile rezultate în urma aprinderii materialelor inflamabile datorită scânteilor provocate de câmpuri induse, curenți de contact sau descărcări de scântei;
- e) existenței unor echipamente de muncă alternative proiectate pentru a reduce nivelurile de expunere la câmpuri electromagnetice;

f) informațiilor adecvate obținute în urma supravegherii stării de sănătate, inclusiv informațiilor publicate, atunci când este posibil;

g) surselor de expunere multiple;

h) expunerii simultane la câmpuri de frecvențe multiple.

Art. 13. - (1) Angajatorul trebuie să dețină o evaluare a riscurilor, în conformitate cu art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 319/2006, și trebuie să stabilească măsurile care trebuie luate pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, în conformitate cu art. 14-20.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie să fie înregistrată pe un suport adecvat care să asigure păstrarea datelor.

(3) Atunci când natura și amploarea riscurilor legate de câmpurile electromagnetice nu justifică o evaluare mai detaliată a riscurilor, evaluarea riscurilor trebuie să conțină argumente prezentate de angajator pentru a justifica acest fapt.

(4) Evaluarea riscurilor trebuie să fie actualizată periodic și ori de câte ori s-au produs modificări semnificative în urma cărora aceasta poate deveni caducă sau atunci când rezultatele supravegherii medicale demonstrează că este necesar.

SECȚIUNEA a 2-a

Evitarea sau reducerea riscurilor generate de câmpurile electromagnetice

Art. 14. - Riscurile generate de expunerea la câmpuri electromagnetice trebuie să fie eliminate sau reduse la minimum, ținându-se seama de progresul tehnic și de existența măsurilor de control al riscului la sursă.

Art. 15. - Reducerea riscurilor rezultate din expunerea la câmpuri electromagnetice se bazează pe principiile generale de prevenire prevăzute de Legea nr. 319/2006.

Art. 16. - Pe baza evaluării riscurilor, efectuată în conformitate cu art. 7-13, atunci când sunt depășite valorile de declanșare a acțiunii prevăzute la art. 5, cu excepția cazului în care evaluarea efectuată în conformitate cu art. 8 demonstrează că expunerea nu depășește valorile limită și că este exclus orice risc legat de securitate, angajatorul trebuie să stabilească și să pună în aplicare un program de măsuri tehnice și/sau organizatorice care urmăresc ca expunerea să nu depășească valorile limită de expunere, ținându-se seama, în special, de următoarele elemente:

a) alte metode de lucru care să conducă la o expunere mai redusă la câmpuri electromagnetice;

b) alegerea unor echipamente care emit mai puține câmpuri electromagnetice, luând în considerare activitatea care se efectuează;

c) măsuri tehnice prin care se urmărește reducerea emisiei câmpurilor electromagnetice, inclusiv, dacă este necesar, recurgerea la mecanisme de blocare, ecranare sau mecanisme similare de protecție a stării de sănătate;

d) programe adecvate de întreținere a echipamentelor de muncă, a locului de muncă și a posturilor de lucru;

e) proiectarea și amenajarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;

f) limitarea duratei și a intensității expunerii;

g) disponibilitatea unui echipament adecvat de protecție individuală.

Art. 17. - (1) Pe baza evaluării riscurilor, prevăzută la art. 7-13, locurile de muncă la care lucrătorii pot fi expuși la câmpuri electromagnetice care depășesc valorile de declanșare a acțiunii trebuie să fie semnalizate corespunzător, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 971/2006 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă, cu excepția cazului în care evaluarea efectuată în conformitate cu art. 8 demonstrează că expunerea nu depășește valorile limită și că este exclus orice risc legat de securitate.

(2) Locurile de muncă prevăzute la alin. (1) trebuie să fie identificate și accesul la acestea să fie limitat, unde este posibil tehnic și există riscul depășirii valorilor limită de expunere.

Art. 18. - (1) În nicio situație lucrătorii nu trebuie să fie expuși la valori ale câmpului electromagnetic care depășesc valorile limită de expunere.

(2) Dacă expunerea depășește valorile limită, în pofida măsurilor luate de angajator pentru aplicarea prezentei hotărâri, acesta trebuie să ia imediat măsuri de reducere a expunerii la un nivel inferior valorilor limită, să determine cauzele depășirii valorilor limită de expunere și să modifice în consecință măsurile de protecție și prevenire, pentru a evita orice altă depășire.

Art. 19. - Angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezenta secțiune la nevoile lucrătorilor care aparțin grupurilor sensibile la riscuri specifice, în conformitate cu art. 35 din Legea nr. 319/2006.

SECȚIUNEA a 3-a

Informarea și formarea lucrătorilor

Art. 20. - Fără a aduce atingere art. 16, 17, 20 și 21 din Legea nr. 319/2006, angajatorul trebuie să asigure informarea și formarea lucrătorilor expuși la locul de muncă la riscuri generate de câmpuri electromagnetice și/sau a reprezentanților acestor lucrători în raport cu rezultatele evaluării riscurilor, prevăzută la art. 7, în special în ceea ce privește următoarele:

- a) măsurile luate în aplicarea prezentei hotărâri;
- b) valorile și conceptele referitoare la valorile limită de expunere și la valorile de declanșare a acțiunii, precum și potențialele riscuri asociate;
- c) rezultatele evaluării, măsurării și/sau calculelor privind nivelurile de expunere la câmpuri electromagnetice, efectuate în aplicarea art 7-13;
- d) modul de detectare a efectelor nocive ale expunerii asupra stării de sănătate și modul de semnalare a acestora;
- e) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea stării de sănătate;
- f) practicile profesionale sigure, în scopul reducerii la minimum a riscurilor datorate expunerii.

SECȚIUNEA a 4-a

Consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 21. - Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora la aplicarea prevederilor prezentei hotărâri trebuie să se desfășoare în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 319/2006.

CAPITOLUL III

Supravegherea sănătății

Art. 22. - În scopul prevenirii și detectării cât mai rapid posibil a oricărui efect nociv asupra stării de sănătate care rezultă din expunerea la câmpuri electromagnetice, trebuie să se asigure o supraveghere adecvată a stării de sănătate a lucrătorilor, în conformitate cu prevederile art. 24 și 25 din Legea nr. 319/2006.

Art. 23. - (1) În orice situație, atunci când se depistează o expunere la câmpuri electromagnetice care depășește valorile limită, lucrătorul în cauză trebuie să fie supus unui examen medical.

(2) Dacă se depistează o deteriorare a stării de sănătate a lucrătorului rezultată din expunerea la câmpuri electromagnetice care depășește valorile limită, angajatorul trebuie să efectueze o reevaluare a riscurilor, potrivit prevederilor art. 7-13.

Art. 24. - Angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura accesul medicului de medicina muncii la rezultatele evaluării riscurilor prevăzute la art. 7-13.

Art. 25. - Dosarele medicale cuprinzând rezultatele supravegherii medicale trebuie să fie păstrate într-o formă adecvată, astfel încât să poată fi consultate ulterior, cu respectarea secretului medical.

Art. 26. - La cerere, lucrătorii au drept de acces la dosarele medicale personale.

CAPITOLUL IV

Sanțiuni

Art. 27. - (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă următoarele fapte:

- a) încălcarea dispozițiilor art. 13 alin. (1), art. 16 și 17, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;
- b) nerespectarea prevederilor art. 20, cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei.

(2) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 28. - Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 27 alin. (1) se fac de către inspectorii de muncă.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 29. - Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei raportează Comisiei Europene, la fiecare 5 ani, cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali.

Art. 30. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

*

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2004/40/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (câmpuri electromagnetice), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 159/2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU